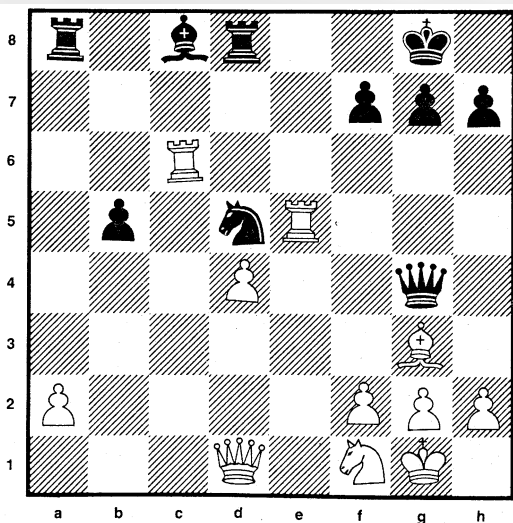

løst og fast omkring

Skørping Skakklub

33. årgang, nr. 1

November 2006

Forsideopgaven denne gang er helt aktuel, idet den stammer fra vinterens indledende runde i den tyske Bundesliga.

Hjælp hvid med at vinde.
Se evt. løsningen på side 5.

inde i bladet

Magert DM
Morads i Irak
Steen vinder lyn-SM
Kold vintertur til Estland
Lars Meyer løvfaldsvinder
Skak-OL er absolut en rejse værd
NCD sikrer sig aktie i klubmesterskabet

Opmærksomme læsere vil have bemærket, at den redaktionelle stab denne gang er skrumpet ind fra den velkendte trio til blot én person. Det er ikke noget, der er blevet aftalt på et redaktionsmøde, for den slags overdriver vi ikke mængden af. Den Gl. Redacteur har imidlertid fundet, at de to andre nu i så lang tid har udvist så klokkeklar passivitet, at deres navne ikke længere bør figurere på bagsiden.

Beslutningen er ikke uomgørlig, men det kræver, at d' herrer får lettet en eller flere legemsdele. Da de hver især har visse fans i læzerskaren som sikkert ser frem til at nyde deres penne igen, er der sikkert enkelte, der nu sidder og skumler derude, men foreløbig må man altså lade sig nøje med undertegnede og mine skriblerier.

Årsagerne er ikke helt åbenlyse, da de to begge har væmmet sig ved deres lade indsats og derfor ikke på nogen måde har haft lyst til at svare på en af de mange henvendelser fra Den Aktive Redaktør. Steffen påstår, at han har travlt, at han skriver bøger, at han skal til eksamen, at han ikke har spillet for nylig osv. Men jeg er interessant nok i besiddelse af informationer fra hovedstaden, der fortæller, at den Unge Redacteur faktisk spillede en turnering der i foråret/sommeren. Men resultatet var vist ikke noget af prale af, så det er nok der, skoen trykker...

Med hensyn til Niels Chr., som ikke kan henleve hele sit skaklige liv med glorie om sit hoved, blot fordi han i sin tid lagde grundstenen til herværende klubblad, er det således, at han gennem hele foråret, sommeren og eftersommeren har siddet i sin pavillon eller på sit kontor (alt afhængig af tidspunktet og vejrliget) og spillet internetskak. Og det drejer sig om hundreder og atter hundreder af partier, hvor han kun af og til er blevet afbrudt, fordi han skulle spille live-skak et eller andet sted. Det levner ikke megen tid til andre fornuftige sysler. Hverken medhjælp derhjemme eller klubbladsarbejde.

På det sidste er Niels Chr. oven i købet ramlet ind i nok en alvorlig forhindring: han er blevet arbejdsramt! Under køb af to stk. marcipanbrød til 20 kr. på Shellstationen i Gunderup havde han onsdag d. 11. oktober ikke paraderne tilstrækkeligt oppe, så han blev på stedet hyret til at arbejde for Blenstrup Maskinstation, som i realiteten er en entreprenørforretning. Det har været en meget hård oplevelse for NCD at skulle arbejde igen, så man bedes være lidt omgængelig over for ham i den kommende tid. Og arbejde til gavn for klubbladet kan vi vist skyde en hvid pind efter...

Så I må nøjes med mig, sagde

Den Gl. Redacteur

22 deltagere har afsluttet efterårsturneringen

På et tidspunkt, hvor de fleste skakklubber skal til at tage hul på en ny sæson, kunne vi i Skørping sætte punktum for vores efterårsturnering! 7. og sidste runde blev nemlig afviklet allerede den 9. oktober, hvorefter resten af efteråret nu kan anvendes til pokal- og lynturneringer, holdkampe samt nogle af de andre sære tiltag, der kendetegner denne klub.

Turneringen blev afviklet over 7 successive mandage uden afbrydelse. Flere spillere ytrede ønske om en enkelt mandag aften, hvor hængepartier kan ekspederes, og det er i hvert fald en sag, vi skal have talt igennem på den kommende generalforsamling.

Dramatikken var ikke fremherskende. Ingen mobiltelefoner ringede, ingen brikker faldt på gulvet og blev sat op på forkerte felter, ingen gerådede i skændsmål; ja faktisk var der vist ikke et eneste parti, som blev afgjort på tid. Kort sagt var turneringslederen ikke overbebyrdet med problemer.

I A-klassen stod det hurtigt klart, at regerende klubmester Regnar Simonsen ikke ville tage sig af efterårsturneringen. Det blev i stedet til et spændende opløb mellem Niels Chr. og undertegnede, hvor det indbyrdes parti i sidste runde skulle afgøre sagen. Efter en spændende holmgang vandt Niels Chr., så han er allerede nu klar til klubfinalen i april.

I øvrigt spillede Poul og Sven Erik begge en god turnering med mange spændende partier, mens Regnar måtte nøjes med 50 %. De to Søgaard – specielt senior-Søgaard – kan heller ikke være tilfredse med deres præstationer. Slutstillingen så således ud:

A-klassen	NCD	HA	PTM	RS	SEØ	AS	JS	Korr.	I alt
1. Niels Chr. Davidsen	-	1	½	1	½	1	1		5
2. Hans Andersen	0	-	1	½	1	½	1		4
3. Poul Thøis Madsen	½	0	-	1	1	½	0	9	3
4. Regnar Simonsen	0	½	0	-	1	1	½	7,25	3
5. Sven Erik Østergaard	½	0	0	0	-	1	1		2½
6. Arne Søgaard	0	½	½	0	0	-	1		2
7. Jakob Søgaard	0	0	1	½	0	0	-		1½

Peter Langeland var egentlig også kvalificeret til at spille med hos A'erne, men han måtte melde fra inden starten.

B-klassen kunne karakteriseres ved, at de unge spillere tog sig af de ekstreme placeringer. Lasse blev suverænt sidst, hvilket dog ikke mindst skyldtes, at han midtvejs måtte opgive turneringen, da han var blevet tilbudt et "drømmejob" som bordtennistræner. Noget, han ikke kunne sige nej til. Kampen om førstepladsen kom til at stå mellem de unge løver Brian og Heine. Brian har ført været med i toppen og spillet med i øverste gruppe, så hans gode placering var ventet, mens det vel må siges at være en smule uventet, at det gik Heine så godt. Ikke fordi hans spil og indsats fejler noget, men vi kendte simpelt hen ikke så meget til Heines skak forud for dette halvår, hvor han heldigvis kunne spille med hver gang. Ja, hver gang med en enkelt undtagelse: i 1. runde måtte Heine strække gevær uden kamp mod Brian, hvilket altså kom til at få afgørende betydning i gruppen.

En tredje nydelig præstation stod Hardy for. Han spiller særdeles solidt her i 2. kapitel af hans skakkariere og forblev som den eneste i gruppen ubesejret. Hardy har dog lidt svært ved at vinde, hvilket nok ofte vil medføre, at han ikke snupper førstepladsen i en gruppe. Her blev det til 2 gevinster og ikke færre end 5 remiser.

Vagner lagde frygteligt ud med 3 nederlag i træk, men han fik vendt skuden og sluttede på acceptable 3 af 7. De øvrige spilleres slutresultater var i nærheden af det forventede.

B-klassen	BP	HK	HA	JOA	EB	VC	PL	LM	Korr.	I alt
1. Brian Pedersen	-	1	½	½	1	1	0	1	16,5	5
2. Heine Kragelund	0	-	½	1	1	½	1	1	14,25	5
3. Hardy Andersen	½	½	-	½	½	1	1	½		4½
4. Jens Ole Andersen	½	0	½	-	1	0	1	½	11,25	3½
5. Erik Bisgaard	0	0	½	0	-	1	1	1	8,75	3½
6. Vagner Christensen	0	½	0	1	0	-	½	1		3
7. Patrick Lemonnier	1	0	0	0	0	½	-	1		2½
8. Lasse Madsen	0	0	½	½	0	0	0	-		1

Endelig var der 7 spillere med i C-klassen. Oprindeligt var det meningen, at de skrappeste juniorer også skulle have deltaget her, men for at bevare en juniorturnering med et rimeligt antal spillere, besluttede bestyrelsen at holde juniorerne – på trods af den umiskendelige talentmasse – for sig. Til foråret regner vi dog med at træffe juniorspillere i C-klassen, idet disse så til opgave at spille både junior- og C-skak.

Slutstillingen i C-klassen:

C-klassen	CJ	JMø	JMü	HG	SM	PES	JN	Korr.	I alt
1. Claus Jacobsen	-	½	1	1	1	1	1		5½
2. Jesper Møller	½	-	1	1	1	½	1		5
3. Jens Müller	0	0	-	½	1	1	1		3½
4. Hans Gullestrup	0	0	½	-	1	0	1		2½
5. Stener Moustén	0	0	0	0	-	1	1		2
6. Poul Erik Simonsen	0	½	0	1	0	-	0		1½
7. Jakob Nielsen	0	0	0	0	0	-	1		1

Jesper var vel forhåndsfavorit i denne gruppe, og han gjorde det da også godt. Men remisen mod Poul Erik kom til at koste dyrt, og nu snupede Claus i stedet førstepladsen. Claus har haft mange turneringer, hvor afbud eller et dumt nederlag eller to har ødelagt helhedsbilledet, men denne gang var han suveræn og vandt fortjent. Måske er Claus på vej til for alvor at avancere styrkemæssigt?!

Turneringen gav anledning til disse ratingforskydninger:

Spiller	Rating før	Rating nu
Niels Chr. Davidsen	1950	1965
Regnar Simonsen	1881	1854
Hans Andersen	1858	1866
Arne Søgaard	1856	1804
Poul Thøis Madsen	1714	1728
Jakob Søgaard	1568	1573
Sven Erik Østergaard	1542	1601
Hardy Andersen	1422	1445
Brian Pedersen	1398	1454
Vagner Christensen	1393	1364
Heine Kragelund	1385	1448
Patrick Lemonnier	1378	1333
Erik Bisgaard	1375	1375
Jens Ole Andersen	1369	1374
Lasse Madsen	1305	1229
Poul Erik Simonsen	1357	1215
Jesper Møller	1315	1344
Jens Müller	1182	1193
Claus Jacobsen	1137	1286
Jakob Nielsen	1059	1007
Stener Mousten	1056	1049
Hans Gullestrup	1000	1038

Nu slapper vi så lige af med andre sysler i et par måneder, før forårsturneringen går i gang mandag den 8. januar 2007.

HA

Løsning på forsideopgaven

Egentlig ser hvids stilling ikke særligt offensiv ud, men da sort lige knap nok er blevet færdig med udviklingen, findes der et enkelt, præcist kølleslag, nemlig **1. Td6!!** Nu besvares 1. – Dxd1 selvfølgelig med mat på baglinien, mens alle løbertræk følges af 2. Dxc4 og 3. Txd5 med officersgevinst. Ingen andre træk kan ej heller redde sort. (Sakaev – Luther, Tyskland 2006).

Steen Møller og Niels Bach-Sørensen lyner godt

Tilslutningen til klubbens lynmesterskab mandag d. 23. oktober var glædeligt stor, idet ikke færre end 8 juniorer og 16 seniorer var mødt frem.

De unge spilleres mesterskab startede allerede kl. 19, hvormed turneringen kunne afsluttes ca. kl. 20.30, dvs. rettidigt i forhold til forældrenes forventninger. I øjeblikket er de bedste juniorer meget jævnbyrdige, så det var på forhånd svært at pege på én favorit. Dertil kommer, at vores unge spillere faktisk ikke er vant til at spille med 5 minutters betænkningstid.

Slutstillingen blev denne:

1. Niels Bach-Sørensen	6	
2. Mikkel Schleicher	5	(korr. 13,5)
3. Niels Chr. Roesdahl	5	(korr. 12)
4. Jonas Simonsen	4½	
5. Stefan Pendlmayr	4	
6. René Kristensen	2	
7. Vatu	1	
8. Andreas Simonsen	½	

Niels lagde som den eneste du med 3 streger, og han fortsatte linien i runde 4. Men i 5. runde måtte han ned mod Mikkel, hvilket såvel Jonas som Niels Chr. benyttede sig af ved at komme på omgangshøjde. I 6. runde kiksede Jonas imidlertid ved at afgive et halvt mod sin lillebror, mens Niels sejrede i det altafgørende topopgør mod Niels Chr. Niels sluttede af med en gevinst mod René, hvorefter den endelige sejr var en kendsgerning.

Præmierne i form af diverse chokoladebarer faldt i god jord...

Hos de voksne meldte 16 sig under fanerne. Heriblandt flere hajer, som vi ikke havde set meget til tidligere på efteråret. I den forbindelse kan vi nævne Simon Jensen, Frederik Poulsen, Ole Østergaard og Steen Møller. Det skulle dog vise sig, at kun én af disse hajer havde et farligt bid... Blandt de allerbedste savnedes kun Jacob Fog samt Poul Thøis, som normalt også leverer en god gang lyn.

Bestyrelsen havde forud besluttet, at man skulle spille alle mod alle med op til 12 deltagere. Da denne grænse let blev passeret, blev feltet med lidt seedning delt i to. Resultaterne i de to indledende grupper blev:

Pulje A:

1/2. Niels Chr. Davidsen	6½	(korr. 18,25)
Regnar Simonsen	6½	(korr. 18,25)
3. Brian Pedersen	4	
4. Arne Søgaard	3	(korr. 7)
5. Frederik Poulsen	3	(korr. 6)
6. Ole Østergaard	2	(korr. 6)
7. Patrick Lemonnier	2	(korr. 3)
8. Hardy Andersen	1	

Pulje B:

1. Hans Andersen	7
2. Steen Møller	6
3. Jakob Søgaard	5
4. Sven Erik Østergaard	4
5. Erik Bisgaard	3
6. Poul Erik Simonsen	2
7. Jesper Møller	1
8. Simon Jensen	0

I pulje A blev der aldrig nogen stor spænding om, hvem de to semifinalister skulle blive. Frederik Poulsen og Ole Østergaard var mindre skarpe end ventet, så ophold ved hjemmets skakcomputer eller i gedulgte københavnske lynmiljøer er åbenbart ikke tilstrækkelig træning til at klare sig ved Skørpings lynmesterskab.

Omkampen om at vinde pulje A endte med resultatet

Regnar Simonsen – Niels Chr. Davidsen $1\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$

I gruppe B var slutstillingen strengt hierarkisk ordnet. Her blev det reelt vigtigste parti spillet allerede i 1. runde, da Steen besejrede Jakob ved at slå dennes konge i en stilling, hvor Jakob ellers havde en mat i to træk. Surt show for ”Unge Søgaard”, som ikke levedes flere chancer for at komme i semifinalen. Og afgørende for turneringens videre forløb, som det fremgår af følgende.

I semifinalerne skulle ettere møde toere på kryds. Resultaterne blev

Regnar Simonsen – Steen Møller	0 – 2	
Hans Andersen – Niels Chr. Davidsen	1 – 1	0 – 2

De to gruppetoere smuttede altså i finalen, der blev nøjagtig lige så spændende som faktisk samtlige partier i semifinalerne var det.

I det første parti med Steen som hvid repeterede de to en længere bivariant i Sveshnikovvarianten, som de for nylig havde spillet i e-skak. Det var dog kun Steen, der erindrede, at de havde haft stillingen før! Niels Chr. fik langt henne i partiet en tilsyneladende fordelagtig stilling, men Steen fik langt om længe gang i noget modspil, hvorefter han tilbød remis, som lidt overraskende blev modtaget.

I det andet parti fik Steen allerede efter en halv snes træk en meget klar stillingsfordel, som næsten kunne kaldes afgørende. På begge fløje stod sort klart bedst, men det lykkedes som så ofte før for Niels Chr. både at holde skindet på næsen og at indlede noget, som kunne tendere en modaktion. Hans udgangspunkt var dog for dårligt, så Steen kunne standse aktionen og sætte de sidste nålestik ind imod den rådne, hvide stilling. Niels Chr. opgav, da alt håb var ude.

Hermed var Steen lynmester i Skørping, hvilket lidt overraskende ikke er sket siden 1999. Vi ønsker til lykke!

Lars Meyer tog sig af 3. Løvfaldsturnering

Efteråret 2006 har været så smukt og varmt, at løvet kun i meget ringe grad var faldet af træerne, da vores turnering foregik i weekenden mellem uge 41 og 42. Gang på gang måtte vi da også på spillestedet konstatere, at der føltes direkte varmt indenfor trods det faktum, at der ikke var skruet op for varmerforsyningen.

Lige som sidste år var der 22 deltagere. De kom fra Tranum, Tjele, Aars, Aalborg og Nørresundby samt 6 spillere fra hjemmeklubben. De 6 blev dog fredag eftermiddag til 5, da Arne Søgaard måtte melde fra som følge af sygdom.

Det er ikke nogen hemmelighed, at vi godt vil have deltagerantallet op på over 30 igen, men så skal vi gerne have fat i deltagere fra de lokale klubber i Hobro, Hadsund og Terndrup.

Resultatet af gruppe 1 ses nedenfor:

Nr.	Gruppe 1	1	2	3	4	5	I alt	Plac.
1	Lars Meyer, Aalborg 2239	⁶ ½	² 1	³ ½	⁴ 1	⁵ ½	3½	1
2	Henrik Willumsen, Nørresundby 2150	⁵ ½	¹ 0	⁶ 1	³ 1	⁴ 0	2½	3
3	Bjarne Sønderstrup, Aalborg 1970	⁴ ½	⁵ ½	¹ ½	² 0	⁶ ½	2	4/5
4	Søren Andersen, Aalborg 2019	³ ½	⁶ ½	⁵ 0	¹ 0	² 1	2	6
5	Jens J. Christiansen, Nørresdby. 2090	² ½	³ ½	⁴ 1	⁶ ½	¹ ½	3	2
6	Bent Christensen, Aars 1970	¹ ½	⁴ ½	² 0	⁵ ½	³ ½	2	4/5

Som man kan se af tabellen skete der så langt fra nogen stor spredning af spillerne i løbet af de to første runder, hvor 5 ud af 6 partier endte remis. Det skal dog understreges, at ingen af disse – og kun ét til to af alle – remispartier var af stormestertypen. Der blev faktisk kæmpet og spillet mange træk. Til gengæld må man konstatere, at de fleste af de 6 er stærkt funderet i positionsspillet, og det bevirker bl.a., at de ikke eksperimenterer så meget med mærkelige træk, vilde angreb og så fremdeles. Og på den måde vil de indbyrdes partier have en tendens til at ende remis lidt oftere end normalt. – Lars Meyers turneringssejr var fortjent. Som mange vil vide evner Lars nemlig at opsøge lidt usædvanlige trækfølger og stillinger, og dem spiller han ofte særdeles godt! De 3½ points var dog under Lars' forventede score, men han holder sit ratingtal (se sidst i artiklen) pga. reglen om, at en turneringsvinder aldrig kan miste rating. – Henrik spillede en tilskuervenlig turnering med blot en enkelt fredspibe. Han stod endda optisk godt (eller måske reelt i overkanten) i sidste runde, men valgte så en forkert fortsættelse mod Søren Andersen og tabte.

Gruppe 2 blev mere eller mindre overraskende vundet af Sune Kovshøj, der ratingmæssigt lå næstsiddst blandt de 5 forud for turneringen. Men Sune er et stort talent – ikke mindst hvad angår angrebsspillet – så man kan ikke kalde hans triumf for direkte sensationel.

Derudover betød gruppens forløb, at en ikke ubetydelig portion ratingpoints blev transporteret fra Skørping til Aars, hvilket jo ikke var meningen!

Nr.	Gruppe 2	1	2	3	4	5	I alt	Plac.
1	Henning Larsen, Aars 1804	⁶ ½	² ½	³ ½	⁴ 1	⁵ -	2½	2
2	Niels Chr. Davidsen, Skørping 1965	⁵ -	¹ ½	⁶ 0	³ ½	⁴ 1	2	3
3	Hans Andersen, Skørping 1866	⁴ 0	⁵ -	¹ ½	² ½	⁶ ½	1½	4
4	Poul Erik Niebuhr, Aars 1644	³ 1	⁶ 0	⁵ -	¹ 0	² 0	1	5
5	(Arne Søgaard, Skørping – syg) 1804	² -	³ -	⁴ -	⁶ -	¹ -	-	-
6	Sune Kovshøj, Aalborg 1700	¹ ½	⁴ 1	² 1	⁵ -	³ ½	3	1

Sunes sejr var fortjent, al den stund, at han altid spiller særdeles spændende og aggressivt og med stor selvtillid. Det indbragte ham sejre mod Niels Chr. og mod Niebuhr, hvorimod han kom galt af sted mod mig og stod meget dårligt efter ca. 10 træk. Jeg var dog for doven / en kylling (vælg selv) og tilbød remis, hvilket Sune selvfølgelig modtog. Både pga. den aktuelle stilling og fordi han så ville snuppe førstepræmien i gruppen.

Henning Larsen var tæt på at besejre Niels Chr., men han var vist tilfreds med andenpladsen og lidt ratingtilvækst. Henning fortalte diskret, at han i løbet af nu 3 løvfaldsturneringer aldrig har tabt et parti!

De lokale spillere skuffede: Niels Chr. spillede frisk til, men det er vel ikke forkert at påstå, at han stod dårligt i alle 4 partier. Han spiller stadig meget hurtigt, hvilket kan være en fordel, når partiet bliver langt og modstanderen kun har minutter tilbage. På den måde tabte Poul Erik til ham i et parti, hvor han ellers havde stået fremragende – det skete i øvrigt i et lærerigt slutspil, som vi skal se i bladet. Både Henning og jeg tilbød – dumt nok – remis mod NCD i fordelagtige stillinger; også her fordi vi var presset af tiden. Det er selvfølgelig praktisk udmærket skak af ”Den Gamle Gårdejer”, men også en lidt farlig taktik. Mod Sune tabte han således ret glat, da den unge mand ikke var så langsom i tænkningen som os andre!

Selv fik jeg en meget skidt start mod Poul Erik, som diskede op med en frisk offeride omkring træk 12 i en ellers meget rolig stilling. Jeg tog gladelig mod den gratis centrumsbonde, der blev stillet foran snuden af mig, men Poul Eriks modaktion (som jeg godt nok havde set på i forvejen) var stærkere, end jeg havde troet. I den komplicerede stilling trådte jeg forkert, og så var det ned ad bakke for mig i resten af partiet. Noget af en lærestreg!

I resten af turneringen spillede jeg OK, men uambitiøst (især mod Sune), så jeg satte en hel del rating over styr.

Sidste gruppe var en Monradgruppe med 10 deltagere. Der var ikke færre end 601 points forskel på høje strategede Rune Nielsen og lave strategede Mikkel Warlund. På forhånd var man vel også nogenlunde enige om, at alt andet end en sejr til enten Rune, Frederik, Kasper eller Brian ville være helt uventet. Det skulle vise sig, at turneringen i vid udstrækning kom til at forløbe ligesom rating-

systemet ville have forudsagt det. Kun 2-3 spillere fik væsentlige ændringer i deres ratingtal, og det er meget lidt i de nedre ratingregioner.

Nr.	Gruppe 3		1	2	3	4	5	I alt	Pl.
1	Lasse Madsen, Skørping 1229	2	0	0	0	0	0	0	10
2	Bent H. Christensen, Tranum 1205	1 3	1	0	½	1	0	2½	5
3	Brian Pedersen, Skørping 1454	4	1	1	0	1	0	3	3
4	Emil Sønderstrup, Aalborg 1271	3 6	0	1	0	½	1	2½	6
5	Kasper Antonisen, Aalborg 1445	6	1	0	1	0	1	3	4
6	Johannes Meyer, Tjele 1061	5	0	0	0	1	1	2	8
7	Rune Nielsen, Aars 1601	8	1	1	1	0	1	4	2
8	Mikkel Warlund, Aalborg 1000	7 9	0	0	1	½	0	1½	9
9	Poul Erik Simonsen, Skørping 1215	10	0	1	1	0	0	2	7
10	Frederik Poulsen, Skørping 1407	9 1	1	1	½	1	1	4½	1

Brian lagde godt ud med to gevinster, men blev så bremset af Rune Nielsen, der spillede fantastisk godt i Løvfaldsturneringen 2005. Brian holdt sig dog i toppen og sluttede på en præmiegivende tredjeplads.

Frederik havde spillet 8 partier ved hovedkreds-junior-DM i Tjele i den foregående weekend, men var ellers kold mht. rigtige turneringspartier, da han har ligget stille siden i sommer. Han blev dog bedre og bedre gennem turneringen og scorede 4½, hvilket skulle vise sig at være tilstrækkeligt til at bjærge førstepremien i land. Kun Bent H. Christensen, som spillede mange gode partier, kunne Frederik ikke nedbryde. Størst problemer havde Frederik dog i 2. runde mod Lasse, der stod helt overlegent. Men da Lasse skulle til at sætte det afgørende knivstik ind, begik han en kæmpebommet, overså noget på baglinjen og blev sat mat. Så var Frederik for alvor i gang, mens Lasse fortsatte med uheldigt og uninspireret spil og præsterede sin værste turnering nogen siden. Ak ja...

I fjor overgik noget tilsvarende Poul Erik Simonsen, men han spillede en fornuftig turnering i år. Han blev godt nok kørt alvorligt over af Frederik i den indledende runde, men vandt så to gode partier i træk. Mod en af hans "yndlingsmodstandere", Bent H., gik Poul Erik imidlertid helt galt i byen og tabte to officerer. Og så sluttede han desværre blødt af mod Johannes Meyer, så det blev ikke til ratingfremgang denne gang.

Afslutningsvis skal der lyde en stor tak til **Finna og Poul Erik Simonsen** for deres fremragende varetagelse af køkkentjansen gennem denne weekend. Megen god kage og kaffe, pølser, frikadeller, hvidkål, kartoffelsalat og meget andet blev langet over disken til spillernes udtalte tilfredshed.

Priserne var konkurrencedygtige, men alligevel bliver der nok alligevel et lille overskud til klubben, når nu kassen er talt op.

Også tak til **Claus Jacobsen**, som i løbet af meget kort tid fik skaffet en del sponsorpenge til veje, som gør turneringen til en indtægtsskabende begivenhed for klubben. Claus' evner som fundraiser er betydelige, og det kan jo være, at vi skal bruge dem til noget endnu større på lang sigt...

Herunder ses de ændringer af ratingtal, som blev resultatet af turneringen:

	<u>Rating før</u>	<u>Rating efter</u>
Niels Chr. Davidsen	1965	1934
Hans Andersen	1866	1838
Brian Pedersen	1454	1456
Frederik Poulsen	1407	1484
Lasse Madsen	1229	1117
Poul Erik Simonsen	1215	1184

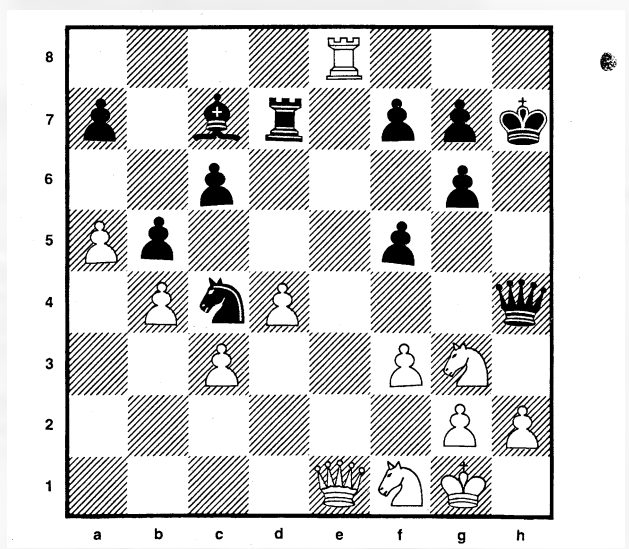
Til slut skal vi se den interessante afslutning på partiet mellem Poul Erik Niebuhr og Niels Chr. fra den afsluttende runde:

Hvid: Poul Erik Niebuhr, Aars
Sort: Niels Chr. Davidsen, Skørping Spillet d. 15.10.06

Vi kommer ind i partiet i denne stilling, hvor sort er i trækket:

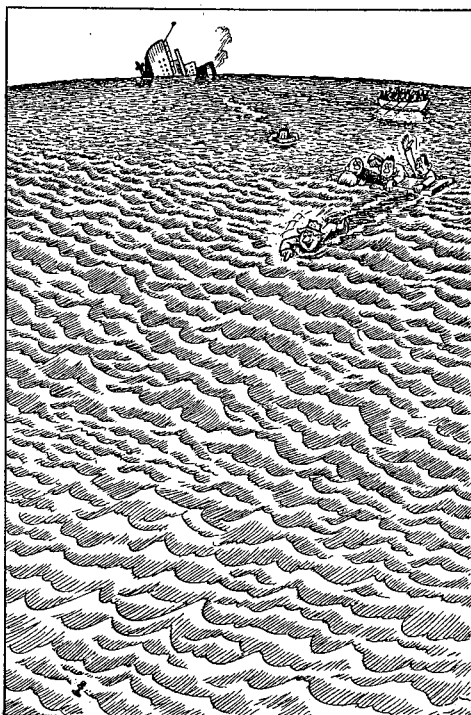
Niels Chr. Davidsen

Poul Erik Niebuhr

Partiet har indtil nu været én lang, strategisk kamp uden de store kombinatoriske udfoldelser. Det er lykkedes for Poul Erik at erobre brættets eneste åbne linie, hvilket sikrer ham fordel. Dog kan sort håbe på enten 1) rusk på kongefløjen med bondestorm eller 2) afbygning af de tunge officerer, hvorefter den sortfældede løber let kan komme til at gnave i hvids bønder på dronningfløjen. Sort fortsatte med 33. – f4! Hvid får dronningen med op i fjendens lejr, kan sort få store problemer. 34. Sh1 Dxe1, 35. Txe1 Ld6, 36. Sf2 f5, 37. Sd3 g5, 38. Te2 Kg6, 39. h3 Kf6, 40. Kf2 g6 De hvide springere mangler i den grad faste holdepunkter. Hvid burde nok prøve at gå gang i noget modspil med 41. Te8! 41. Sb2 Sxb2, 42. Txb2 g4 Fremmarchen er langsommelig, men til gengæld ubønhørlig. 43. hxg4? Niebuhr er efterhånden ved at komme i tidnød, og så indfinder fejlene sig jo. 43. Te2 er bedre. 43. – fxg4, 44. fxg4 Kg5, 45. Kf3 Te7! Nu er sort på den grønne gren, og det er jo lidt ironisk, at det er Niels Chr., som i den sidste ende profiterer af herredømmet på e-linien. 46. Te2 Txe2, 47. Kxe2 Kxg4 Det lykkedes altså for sort at opnå det gode slutspil, vi omtalte i indledningen. Stillingen vinder dog ikke af sig selv. 48. Sd2 Kf5, 49. Kd3 g5, 50. Se4 Lb8, 51. Sc5 g4, 52. Ke2 Le7, 53. Sd7? Taber; 53. a6 var en mulighed. 53. – Ld6! Nu kan springeren ikke længere bjærges helskindet hjem. 54. Sc5 Lxc5, 55. bxc5 Ke4, 56. Kf2 Og her skal sort så passe på en sidste gang. For det første skal han ikke begå kæmpebrøleren 56. – Kd3???, 57. d5! og hvid vinder. For det andet skal han heller ikke spille det, som nogle af tilskuerne havde ”set” ville føre til sejr, nemlig 56. – b4?? Følgen kunne nemlig blive en brat opvågning efter 57. cxb4 Kxd4 (det var her, man kunne forville sig til at tro, at sort har alt under kontrol), 58. b5! Kxc5, 59. b6 axb6, 60. a6! og hvid vinder, da sorts egne bønder forhindrer majestæten i at retirere til a8. En smuk variant, som Niels Chr. dog havde set, så han spillede 56. – Kd5!, 57. Ke2 Kc4, 58. Kf2 b4, 59. cxb4 Kxb4, 60. Ke2 Kc4, 61. Kd2 Kxd4, og hvid opgav. 0 – 1

Noter: HA

For få nordjyske lynentusiaster

Skørping Skakklub fik ikke succes med at arrangere en kæmpelynturnering, som vi ellers havde lagt op til lørdag d. 28. oktober.

Der var nemlig kun 5 tilmeldinger, og de skulle i hvert fald spille en hel del gange mod hinanden, før man kan tale om "megalyn". Ærgerligt, men der var ikke noget at stille op. Nogle har fortalt os, at det var en dårlig weekend at placere arrangement, idet det var sidste friweekend forud for divisions- og holdturnering. Ikke et argument, der rigtig bider på mig, men måske andre steder...?

Skal vi prøve én gang til til næste år? Det må op på generalforsamlingen, lige som bestyrelsen selvfølgelig også vil drøfte det på førstkommende møde.

HA

Førsteholdet lægger godt ud i holdturneringen

Holdturneringen er godt i gang, og førsteholdet kan kun være godt tilfreds med den hidtidige udvikling. Efter 2 runder ligger vi nemlig alene i spidsen efter to sejre på 3½ - 2½. Enhver kan vist regne ud, at jævnbyrdigheden så må være enorm, og det er da også lige præcis de faktiske forhold. Vi kan vist allerede nu forudsige, at de fleste af placeringerne i rækken først afgøres i den afsluttende runde i Aalborg d. 20. marts. Men indtil videre er det bare dejligt at ligge i spidsen for Mesterklassen for første gang i en årrække!

Mere om de 3 første holdrunder i næste nummer.

HA

Bak de nye tiltag op!

På bagsiden af dette blad kan man på "Kalenderen" finde et par nye aktiviteter, som ikke tidligere har været kendt i klubben.

I første omgang drejer det sig om de to "rødvinsturneringer". Her vil blive tale om énafstensturneringer i hurtigskak, hvor vinderen/vinderne belønnes med en fl. rødvin eller en tilsvarende præmie. Vi indretter turneringen, således at alle har chancer. Det er gratis at deltage. Turneringerne er beregnet for de medlemmer, der er slået ud af pokalturneringen, eller som ikke kunne deltage i pokalens indledende runde.

Op mod jul er der gamblerskak, hvor man skal indskyde 50 kr. for overhovedet at være med. Halvdelen af indskuddet går retur i præmier. Alle får (nogenlunde) lige chancer. Formålet med turneringen er udelukkende at skaffe et overskud, som går til juniorarbejdet.

HA

Skakkvartet på besøg i et vinterligt Estland

I gennem nogle år har nogle af klubbens spillere været på en udvidet weekendtur i slutningen af marts. Turene har haft det tilfælles, at de er foregået med skib, og at der har været spillet flere skakturneringer om bord, mens de 7 have blev krydset. Derimod har rejsemålene været forskellige, såsom Norge, England, Polen m.v.

I år skulle vi 5 af sted, nemlig Ole Østergaard, Poul Erik H. Jensen, Niels Chr. Davidsen, Mogens H. Jensen samt undertegnede. Målet for turen var Estlands hovedstad, Tallinn, som vi i betragtning af afstanden valgte at flyve til. Den årlige lynturnering til søs skulle så gennemføres på en færgetur mellem Helsinki og Tallinn, en spise-, drikke- og toldfri sejlads, der langt overstiger det, vi kender til fra danske farvande. Der er vist op mod 100 daglige afgang mellem de to byer, og turen over Finske Bugt varer kun et par timer.

Vore planer holdt dog slet ikke. Det begyndte med, at Ole pådrog sig en meget ondartet forkølelse/halsbetændelse, så han havde hverken lyst eller evner til at tage med, da vi skulle ud i lufthavnen lørdag morgen. Bedre gik det med os andre, som landede velbeholdent i Tallinn, som allerede nu efter ca. 15 års uafhængighed ikke ligner byer fra det egentlige Rusland. Byen er moderniseret og påvirket af mange vestlige turister – langt overvejende fra Finland. Prisniveauet er derfor ikke så ekstremt lavt som fx i Ukraine, men dog langt lavere end i Danmark. Det benyttede vi os af ved at besøge nogle gode restauranter og værtshuse, lige som vi handlede i både butikker og på gaden hos kræmmere af russisk afstamning. Byen er ikke særlig stor af en hovedstad at være, men overmåde hyggelig med mange gamle bygninger. Vi så også Lyndanisse, hvor Dannebrog skulle være faldet ned fra himlen i 1219. Stedet, som jeg troede var en landsby, er blot en lille bygning med tilhørende græsplæne inde i Tallins gamle bydel. Og nok kan man se en lille mindetavle om begivenheden for snart 800 år siden, men det er nu ikke en turistattraktion af nogen som helst betydning overhovedet i landet.

Det største problem, vi stødte på, var at det var meget koldt – under 10 minusgrader om natten, men dog ca. 0 om dagen – og at fortove, stenbroer m.v. var usædvanligt glatter overalt i byen som følge af, at vejret åbenbart havde vekslet mellem dagtø og nattefrost i længere tid. Indtagelse af for megen alkohol kunne derfor ikke anbefales, da man gik usikkert nok i forvejen. Vi må dog erkende, at vi ikke overholdt denne regel til fulde. Specielt blev et ophold lørdag aften på den russisk-inspirede restaurant "Trojka" ret fugtigt, da maden blev ledsaget af et ikke uanseligt kvantum alkohol. Men det lykkedes dog at komme gennem aftenen – og heriblandt besøg på flere af byens forlystelsessteder (og så siger vi ikke mere) – uden fysiske skrammer.

Det skulle snart vise sig, at turen til Helsinki slet ikke kunne gennemføres, da isen var så tyk, at kun enkelte firmaer sejlede og det endda med meget længere overfartstider end om sommeren. Vi besluttede derfor at spille vores interne turnering lørdag eftermiddag, men her blev en af deltagerne så træt, at han måtte sove lidt, og de øvrigt blev "overfaldet" af et par noget aggressive finske kvinder, som også havde fået rigeligt udbytte af den billige, estiske vodka. Turneringen blev derefter yderligere udsat til søndag formiddag, men her skete der ikke det på noget tidspunkt, at alle 4 havde lyst til at spille skak. Jo, Trojkabesøget havde sat sig sine meget mærkbare spor...

Lidt skak blev der dog tale om på turen. Poul Erik havde nemlig via sin estiske forbindelse skaffet os adgang til den lokale storklub, hvortil vi skulle ankomme søndag kl. 13. I klubben blev der denne dag spillet kampe i den lokale 1. division. Vi 4 skulle spille en lille landskamp mod 4 lokale juniorer – hurtigskak alle mod alle. Selv om ingen af os havde nogen udpræget lyst til at spille skak lige på det tidspunkt, og selv om Mogens ret kraftigt skulle overtales til at spille med, så var vi nødt til at stille op til den aftalte kamp – alt andet ville være for pinligt. Vi var da også ret fortrøstningsfulde, da drenge var på samme alder som fx Niels, Niels-Chr. Roesdahl og Mikkel hjemme fra klubben.

Det skulle dog vise sig, at de spillede **ret godt** skak, og da røgen havde lagt sig, havde Tallinn vundet kampen mod os med $11\frac{1}{2} - 4\frac{1}{2}$!!! Frygteligt! På en god dag kunne vi måske have fået noget i retning af uafgjort, men nu var det jo altså ikke lige så god en dag... Det lykkedes for Poul Erik at score 2 p, Niels Chr. og jeg fik hver 1, og så høstede Mogens faktisk $\frac{1}{2}$ p, selv om han ikke var optimist på forhånd.

Det viste sig i øvrigt, at det ikke var tilfældigt, at juniorerne besad denne høje kvalitet. Klubbens ungdomsafdeling bestod af ikke færre end 500 spillere! Kunne noget lignende bare etableres i Danmark! På dette område har Estland selvfølgelig rødderne i orden fra Sovjetperioden, og så skal det tilføjes, at den meget stærke afdøde estiske skakspiller, **Paul Keres**, er særdeles populær og kendt af ethvert barn i landet. Vi spillede i øvrigt i en bygning, som var rejst til ære for og minde om Keres, og hvor han vist nok havde tilbragt sin sidste tid. Keres har altid været populær i Estland, hvorimod han var lagt på is inden for sovjetisk skak i nogle år efter 2. verdenskrig, eftersom han havde deltaget i flere skakturneringer i den tyskbesatte del af Europa gennem krigsårene. Senere blev Keres dog taget til nåde igen og opnåede stor popularitet i hele Sovjetunionen.

Efter den bedrøvelige landskamp havde vi lige et par timer i landet, inden vi skulle returnere til Danmark. Vi kom dog til at vente i op mod 2 timer i lufthavnen først. Det skyldtes, at landets afdøde præsident, Lennart Meri, var blevet begravet i weekenden, og heri havde deltaget adskillige berømtheder. Og sådanne kendisser og deres fly har åbenbart første prioritet i en lufthavn, så vores og andre almindelige fly måtte pænt vente, indtil de store havde forladt landet.

Til slut skal jeg anbefale alle at tage på en tur til Tallinn – en smuk, billig og atmosfærefyldt by!

Paul Keres figurerer på de estiske 5 krooni-sedler

Plads på 1. parket ved Skakolympiaden i Torino

Som bekendt er der skakolympiade hvert andet år; i 2006 var værtsbyen Torino. Arrangementet var helt atypisk henlagt til slutningen af maj og begyndelsen af juni, hvor de sidste mange olympiader ellers har været spillet i november.

Årsagen hertil må have været et eller andet omkring spillestedet, som var den smukke olympiske skøjtehal, der blev bygget til vinter-OL i Torino i foråret i år. Valget af maj-juni har måske noget at gøre med, at den flotte hal skal bruges til messer, udstillinger eller lignende på længere sigt. Men det kan konstateres, at den var rigtig velegnet til skak. De første rum i "Ovalen" blev brugt til udstillinger med relation til skak, opholdsrum til tilskuerne, restauranter, analyserum, kampagnerum (se senere) og en del andet. Her hvar blandt andet alt, hvad man kan begære med hensyn til skaklitteratur i flere forretninger, som siger spar 2 til Dansk Skaksalg – i hvert fald hvad udvalget angår. Længere inde var der så en stor sal, hvorpå dagens vigtigste partier blev vist på storskærm (men uden kommentarer til), og det allerhelligste var så selve spillesalen – det var der, skøjtøberne udfoldede sig i februar. Man kunne købe en daglig adgangsbillet til 5 Euro, og på den fik man adgang til Ovalens tilskuerpladser, hvorfra man kunne se ned på en del af partierne. Arrangørerne havde heldigvis maget det sådan, at det var de vigtigste kampe, man således kunne beskue. To af dagene købte vi en luksusbillet til 20 Euro, og den gav ret til at bevæge sig frit mellem alle borde, hvilket vist ikke er set tidligere til et skak-OL. Og det var bare fantastisk at gå rundt og se helt nøje på samtlige ca. 1000 spillere. På de højeste borde var de fleste spillere præget af vestlig mode, men længere nede – specielt i kvinderækken – var beklædningen anderledes. Fra indiske sarier over farvestrålende gevandter fra både Afrika, Sydamerika og Centralasien til mørke slør, som dækkede kvinderne fra nogle af de mellemøstlige lande. Når partierne var forbi, blandedes kulturerne, og man kunne ofte se mænd og kvinder fra vidt forskellige landområder analysere og snakke sammen. Helt efter hensigten, når det handler om et sådant verdensomspændende arrangement!

Hvad angår alder er der en stor forskel på kønnene ved et sådant stævne: Helt unge mænd – skal vi sige under 20 – er der kun et begrænset antal af, hvorefter tætheden bliver større for at kulminere omkring de 30 år. Herefter aftager antallet langsomt, men der er stadig en del pensionister med. Også på 1. bræt, hvor man fx traf Viktor Kortschnoi, som nu spiller for Schweiz. – Hos kvinderne er der derimod mange piger – helt ned til omkring 10 år! – og unge kvinder – deriblandt mange med et stærkt positivt udseende! Men så er der ikke nær så mange, der er sidst i 20'erne – børnefødsler og –pasning er den åbenlyse forklaring. Så bliver der igen lidt flere fra sidst i 30'erne og opad. Steffen havde i øvrigt et projekt, som gik ud på, at han ville fotografere alle de smukkeste kvindelige skakspillere ved OL. I første omgang led projektet dog kraftigt under, at ingen af os havde fået et kamera med til Italien. Senere lykkedes det vist for Steffen at få fat i et, men jeg ved faktisk ikke rigtig, hvordan hans fotoprojekt faldt ud.

Det var lykkedes for os begge at få en uge fri – primært fordi vi brugte Himmelfartsferien på rejsen. I hele denne periode var det danske hold i åben række (herrerne) godt spillende og lå i toppen, hvilket selvsagt gjorde vores besøg endnu mere spændende. Efter at vi tog hjem faldt holdet lidt tilbage, men vi var godt tilfredse med dets præstation, og det samme var holdleder Per Andreasen, som vi talte med flere gange dernede. Dameholdet var ikke tippet til nogen placering blot i nærheden af toppen, og det kom til at holde stik. Vores piger tilbragte vist samtlige runder på borde omkring midten af damerækken og nærmede sig på intet tidspunkt toppen. Vi var i øvrigt næsten de eneste danske tilskuere, hvilket var en stor overraskelse. Nørresundby Skakklub plejer jo blandt andet at have et helt kontingent til OL, men ingen af dem var dernede i år. Et par enkelte danskere var vist på en lynvisit dernede, men det var ikke nogen, vi kendte endside tage med.

Vi boede på en privat ”bed & breakfast” ikke særlig langt fra spillestedet, når man regner med luftlinieafstand. Men det skulle man bare ikke, for af sikkerhedsårsager (sikkert kopieret fra det rigtige OL) var der kun én indgang til Ovalen, og den lå selvfølgelig i den modsatte ende set i forhold til vores bopæl. Samtidig skulle man endda gå en vældig omvej for at komme dertil. Resultatet blev, at vi tilbragte næsten hele døgnet med at 1) indtage en sen morgenmad, 2) gå/busse til spillestedet, 3) se skak og 4) spise og evt. drikke kaffe eller andet efter aftensmaden. Læseren kan selv regne ud, at det ikke blev til meget mere pr. døgn.

På turneringsfridagen tog vi dog ind til centrum for at se den del af byen, hvor det tidligere kongeslot og andre fornemme bygninger ligger. Steffen var også i Torino i fjor, hvor han blev meget betaget af dette kvarter, og det var også smukt. En gåtur langs Po og fadøl på byens fineste plads (med Andreasen) blev det også til. I det hele taget tog Torino sig langt smukkere ud, end jeg havde forventet. Jeg havde forventet en støvet, kedelig industriby, vel sagtens fordi jeg troede, at folk på de kanter kun ernærede sig ved at skrue FIAT'er sammen. Men fabrikker og lejligheder til arbejderne prægede slet ikke de dele af byen, vi oplevede. Derimod boede vi tæt på den store udfaldsvej mod syd, som (lidt imod tidens tendenser) hedder ”Unia Sovietica”, og det var i hvert fald et nydeligt og hyggeligt kvarter med masser af restauranter, cafeer og folkeliv i det hele taget. Konklusionen er, at et besøg i Torino også i andre sammenhænge bestemmer en fornuftig ide.

Men tilbage til skakken. Vi så selvfølgelig en masse sjove, gode, spændende og mærkværdige partier dernede. I sidstnævnte kategori et parti, hvis længde blev på 3 træk. Grunden var ikke, at der blev taget en stormesterremis, men at en mobiltelefon ringede, hvilket også der resulterede i øjeblikkeligt tab. Denne misere overgik en spiller på det albanske kvindehold. En anden batalje var ved at opstå, da en spiller eller måske holdleder i kvinderækken påstod, at en af modstanderholdets spillere ikke var den, hun påstod at være! Påstanden kunne udelukkende fremsættes, fordi dette

holds spillere alle bar slør, men i øvrigt viste det sig pinligt nok at være en and, hvilket burde indbringe det anklagende hold en alvorlig irettesættelse, som jeg ikke ved, om de fik. Jeg ved derimod, at affæren blev opklaret før den for alvor udviklede sig af en person, som opholdt sig i nærheden. Ja, rigtigt gættet – af ingen ringere end hr. Per Andreasen. Hvorfra han har så grundigt kendskab til Qatars kvindelige spillere (eller hvilket land det nu var), ved jeg ikke, men der var i hvert fald ikke mere mukken fra modstandere efter hans resolute indgreb.

Ét parti gjorde stort indtryk, mens vi var der, og det har da også siden optrådt i flere blade og aviser. Først og fremmest fordi, det ikke er hverdagskost at se en stormester blive klædt af til skindet på under 20 træk, men også fordi vinderen var den nye stjerne, Levon Aronian fra Armenien, som senere blev OL-sejrherrer. Partiet bringes her:

Hvid: Ivan Sokolov, Holland

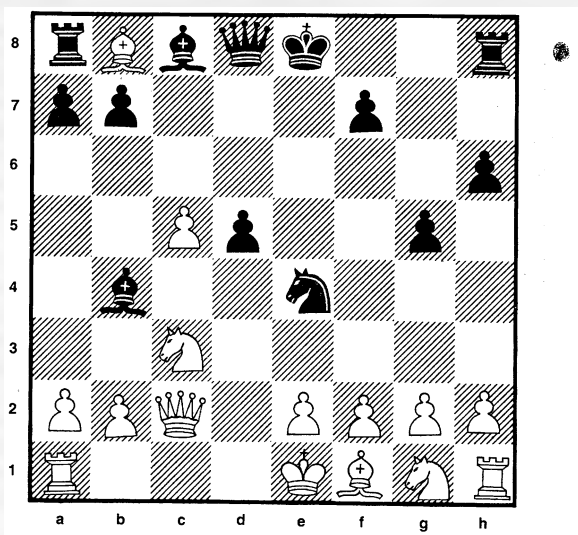
Sort: Levon Aronian, Armenien

Spillet i 7. runde d. 28.05.06

1.d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sc3 Lb4, 4. Dc2 d5, 5. cxd5 exd5, 6. Lg5 e5, 7. dxc5 h6, 8. Lh4 g5, 9. Lg3 Se4, 10. Lxb8 Jeg har ikke forstand på nimzoindisk, som spilles i dette parti; blot ved jeg, at vi i hvert fald ikke er havnet i en særlig kendt variant. Allerede nu er der ugler i mosen. Sort kan fx ikke spille 10. – Txb8?? pga. 11. Da4+ med officersgevinst. Men der er bestemt ikke noget galt med det aktuelle svar, nemlig

Levon Aronian

Ivan Sokolov

10. – Df6! Indledningen til en ren kavalkade af flotte træk. 11. Lg3 Ellers har hvid bare en møgstilling. 11. – Sxc3, 12. a3 Returslag på c3 koster jo alt i alt hvid en kvalitet. 12. – Lf5! Sort er slem til at ignorere hvids ”småtrusler” og finder igen et krafttræk. 13. Dd2 La5, 14. b4 Se4, 15.

Dc1 Det eneste, da såvel a1 som c3 skal holdes under observation. **15. – Tc8!** En gang til! **16. bxa5** besvares nu med **16. – Txc5**, og den hvide dronning bliver overbelastet i sit forsvar af både det ene og det andet. Sokolov spræller lige et par træk mere med **16. Ta2 Txc5** Det hele går op i en højere enhed. **17. Da1 Dc6!** Og det bliver ved! **18. De5+ Kd8**, **19. Dxb8 Kd7**, og hvid opgav. Alt taber hurtigt, fx **20. e3 Tc1+**, **21. Ke2 Lg4**, **22. f3 Dc4** mat. Et fejende flot parti, som jeg tror vil få en blivende plads i skakhistorien.

0 – 1

Noter: "64"/HA

For en ordens skyld bringes lige medaljetagerne i de to rækker:

Åben række (mænd):

1. Armenien (Aronian, Akopjan, Asrian, Lputjan, Sargissjan, Minasian)	36
2. Kina (Bu Xiangzhi, Chan Chun, Zhan Penqiang, Wan Yu, Ni Hua, Chao Qin)	34
3. USA (Kamsky, Onischuk, Nakamura, Ibrahimov, Kajdanov, Akobjan)	33

Kvinder:

1. Ukraine (Zhukova, Lahno, Gaponenko, Ushenina)	29½
2. Rusland (Kostenjuk, T. Kosintseva, N. Kosintseva, Kovalevskaja)	28
3. Kina (Zhao Xu, Wan Yu, Zhen Yan, Hou Qifan)	27½

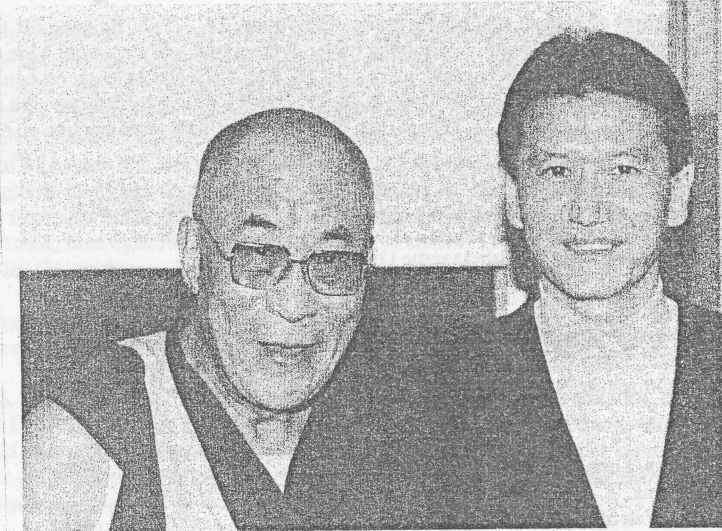
(Jeg kan ikke garantere for rigtig stavning af de kinesiske navne, da jeg har stillingen fra et russisk skakblad, og min stavekontrol er rundt på gulvet over alle de q'er, w'er, z'er osv.)

Danmarks herrer blev nr. 20 med 30 points ud af 52 mulige og kvinderne nr. 55 med 19 points ud af 39 mulige.

Mens vi var ved OL, foregik en spændende valgkamp mellem Bessel Kok fra Belgien og den hidtidige formand Kirsan Ilyumzhinov om at blive FIDE-chef i den kommende periode. Hver af dem rådede over et agitationskontor, og der blev hver dag udgivet pamfletter med ros af udgiveren af hans støtter og en vis nedrakning af modstanderen og hans tilhængere. Ilyumzhinov havde – naturligt nok, vil nogen sige – den flotteste stand med gratis kaffe, sodavand, småkager og chokolade til alle, der kom forbi. Tilmed var der en af dagene danseoptræden af en flok meget smukke, traditionelt klædte kvinder fra formandens hjemland, Kalmykien. Deres optræden, som selvfølgelig blev ledsaget af særdeles høj musik, foregik mens de sidste partier ved OL samt en sideordnet turnering blev spillet i salen ved siden af, men den ikke ubetydelige støj måtte disse spillere finde sig i – det var jo trods alt på initiativ af en FIDE-formand! Kirsan, som han kaldes blandt venner, gik i øvrigt og smilede til bogstaveligt enhver, han mødte på sin vej. Selv på toiletlet så man hans store smil, som vi altså nu ved ikke er påtaget, når han skal fotografæres.

Danmark støttede Bessel Kok ved valget, som dog med betydelig margin faldt ud til Ilyumzhinovs fordel. Af uransagelige årsager støtter Danmark altid vestlige FIDE-kandidater, lige som en lang række af DSU-formand har foretrukket disse frem for fx Campomanes, Ilyumzhinov og andre. Danmarks stillingtagen har aldrig været ledsaget af nogen fornuftig forklaring på fænomenet, allerhøjest en pinlig, nedladende og mistænkeliggørende omtale af modstanderkandidaterne. Det eneste argument er måske, at vesterlændingene taler bedre engelsk???

Personlig synes jeg, at FIDE har lykkedes med rigtig mange tiltag i løbet af Ilyumzhinovs regeringstid. Først og fremmest er der for første gang i mange år kommet styr på VM-systemet, og her lykkedes det endda at løse de store problemer, der opstod omkring Kramniks toiletbesøg under

Kirsan Ilyumzhinov and the Dalai Lama

Kirsan Ilyumzhinov sammen med Dalai Lama. (Fra Kirsans propagandamateriale, hvor han på andre fotos figurerer sammen med honoratiorene så som Pave Johannes Paul II og Patriarken af Moskva, Alexis II)

VM-matchen, hvilket de færreste ville have troet på, da konflikten dukkede op. Godt arbejde! Ligeledes har Ilyumzhinov været medvirkende til, at gøre det lovligt, ja ligefrem hensigtsmæssigt, at spille skak med andre og kortere betænkningstider end de gammelkendte. Og endelig har han jo også været god til at skaffe penge til veje fra forskellige kilder i det tidligere Sovjetunionen til diverse FIDE-begivenheder. Jeg kan kun hilse hans genvald velkomment!

Til slut årets sladderhistorie fra OL. Desværre indtraf den aftenen efter vores hjemrejse, så vi har den kun andenhånds, men den er sand nok og har skabt stort furore især i engelske skakkredse. Kort fortalt skete der det, at man under det 3. skak-OL i træk blev vidne til voldsanvendelse. (Det skal i øvrigt med, at ingen af de 3 episoder er sket i forbindelse med begivenhederne ved selve brættet).

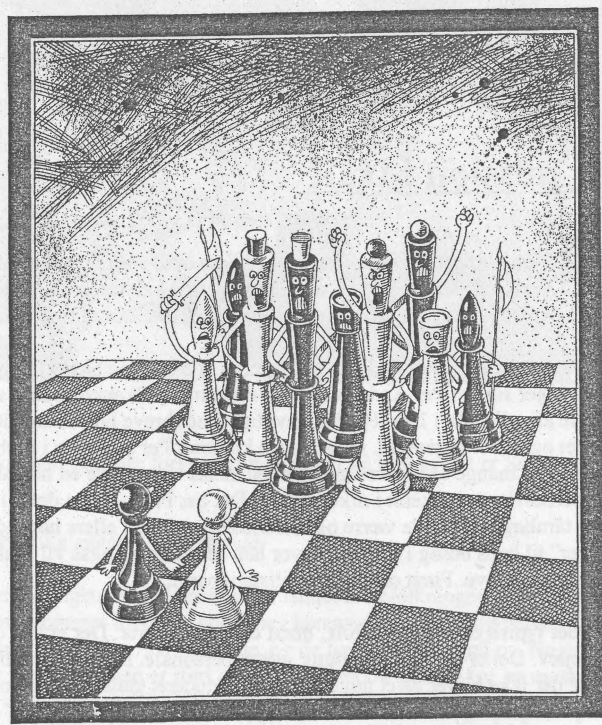
Ved aftenfesten et par dage før den afsluttende runde, hvori alle spillere kan deltage, hvis de har lyst, kom det til en stærkt beklageligt episode. På et tidspunkt dansede Levon Aronian fra Armenien nemlig med kvindelig skakspiller, han kendte i forvejen, nemlig en af Australiens deltagere, som hedder Arianne Caoili. En særdeles nydelig pige på ca. 20 år, som vi også havde lagt mærke til, da vi var demede, og som var oplagt kandidat til at komme i Steffens omtalte fotoarkiv. Det blev en af Englands spillere, Gormally, så fortømet over, at han stak Aronian en på hovedet. Hvorfor han reagerede så voldsomt, står hen i det uvisse. Men med ét udviklede sagen sig eksplosivt, og flere

blev involveret. På et tidspunkt blev også hr. og fru Timman fra Holland ramt af slag, men hvor Jan hurtigt trak sig tilbage, slog fru en igen! – Yderligere detaljer kendes ikke, og ”kampene” blev da også stoppet ret hurtigt. Men næste dag fandt et armensk tæskehold, som vist også omfattede eksilarmeneren Akobjan fra USA, frem til Gormally, som fik en lærestreg. Sagen blev fulgt op af det engelske skakforbund, som øjeblikkeligt hjemkaldte Gormally fra Italien. Aronian spillede videre og var med til at sikre det armenske guld. Og endelig udsende den smukke Arianne en pressemeddelelse, hvori hun beklagede, at hun indirekte var blevet årsag til alle disse forviklinger. Og pressen fik en god historie om disse voldsmænd, som man ellers gik og troede var noget af det mest kedelige og fredsommelige...

Som det forhåbentlig fremgår var det nogle dejlige dage i Torino – både for dem, der ikke kan få skak nok og for dem, der bare kan lide at se girafferne af og til. Jeg kan anbefale Skørpings spillere at tage til det næste OL – måske i en stor flok? Det foregår i Dresden, Tyskland i november 2008.

HA

UBOREVICH BOROVSKIY VLADIMIR (USSR)

Vanskelig mission i Irak

Nærværende klubblad har aldrig følt sig for fornemt til ikke også at begive sig ind på andre områder end det lille brætspil med 32 brikker og 64 felter. Også i dette blad træder vi lidt ved siden af, idet vi bringer en aktuel kommentar til den efterhånden tilspidsede situation i Irak.

Årsagen er, at vi i nogle måneder har haft en nær bekendt af Skørping Skakklub udsendt direkte til brændpunktet. Det drejer sig om Per Andreasen fra Nørresundby Skakklub, som siden i sommer har forestået uddannelse af politifolk i Irak. Per har jævnligt sendt breve hjem dernedefra, og disse breve har klubbladet også fået tilgang til. Ganske vist kommer Per på besøg i klubben til marts, men på redaktionen tror vi, at mange af læserne godt kunne tænke sig at høre en helt aktuel rapport fra én, som selv har haft støvlerne parkeret i ørkensandet. Det har Per, og som det vil fremgå er problemerne i Irak tårnhøje – og både værre og anderledes, end man ellers hører det i pressen. Som "appetitvækker" til hans besøg i klubben (hvor han selvfølgelig også vil snakke skak), bringes her nogle uddrag af hans breve. Først omkring politistationerne:

"På stationerne er der typisk ca. 200 politifolk, deraf en 4-5 officerer. Der er tale om små byer, lad os bare sige ca. Frejlev. Det er selvfølgelig rigtig meget personale. Det er nu ret lige meget, om der er 10 eller 200, idet der ikke bliver lavet noget og kun produceret ganske få rapporter, alle skrevet i hånden. En del af personalet er analfabeter. Der er typisk 1 til 5 køretøjer, hvoraf de fleste ikke kan køre og heller ikke bliver repareret. Benzin bliver heller ikke leveret og politimanden må betale af

egen lomme. Der bliver altså ikke kørt patrulje så man kan ikke ringe efter politiet. Nogle stationer har heller ikke telefon. Politifolkene er på stationen og sover det meste af tiden. Ellers står de i indgangen med våben i hånd og bevogter stationen. Det så fx ske, at en stamme kommer til stationen med en dræbt mand på ladet af en pick-up (det er sket) og så må politiet træde i karakter. Man afhører måske pick-up'ens chauffør eller andre, der indfinder sig på stationen for at afgive forklaring. Man bevæger sig ikke ud i byen blandt stammerne – det er alt for farligt. Og bare de sidste måneder er det hele blevet meget værre, har jeg ladet mig fortælle af de lokale politiofficerer. Fuldstændig til grin vil vi sige, men sådan er det altså nu.

Der er typisk næsten intet skrivepapir på stationerne, der bliver ikke skrevet noget, måske en enkelt computer, men ingen kan betjene den, eller ingen strøm eller stik osv. osv. ... det er virkelig sølle. Toiletforholdene: Jeg siger ikke mere, men det kræver en god fantasi for at forestille sig hvordan det er....”

Per Andreasen i forment selskab: forsvarsministeren er på besøg. Det er Søren Gade til højre...

Om irakerne har Per bl.a. noteret sig følgende:

”Lidt mere om befolkningen. Når vi kører ude i landet er befolkningen som hovedregel venlig. Særligt de små børn kommer løbende mod vores køretøjer og vinker og vender tommeltotten opad. Når vi holder stille, kommer børnene løbende, og de hænger overalt på os. Nogle vil spille fodbold, men det er nu lidt svært, når man er iført en tung skudsikker vest og har en maskinpistol hængende på ryggen. Ellers så tigger børnene i det uendelige, de vil have vand og frugt. Det får de så af og til. Jeg giver kun noget, når der ikke er mange, for kampen om en vandflaske kan være hensynsløs.

Børnene er hårde ved hinanden, og de store drenge pryglers gerne de små, og de store tyrer sten efter de små, og det er jo livsfarligt. Jeg har flere gange lagt mig imellem. Børnene vil meget gerne have voksenkontakt. Man kan godt se, at de ikke er opvokset i et kærligt miljø, men at tørre tæsk hører til dagens orden. Det er kun drenge, jeg beskriver her. Når vi holder stille, holder de små piger afstand på 20 – 30 meter til os. De står betuttede og kigger og vil gerne være med i legen, men den går ikke. Pubertetspiger og unge kvinder mellem 14 og 25 år ser vi aldrig. De er helt tilslørede og opholder sig kun inde i husene, hvor de laver deres arbejde. Voksne kvinder går kun i sorte gevandter. Nogle er helt tilslørede og andre har ansigtet fri, men heller ikke mere. De kigger aldrig direkte på os, og det er aldrig lykkedes mig at få hverken et smil eller et surt ansigt fra en voksen kvinde, idet de som sagt aldrig kigger på os. Kedeligt! Mændene er som regel klædt i hvide gevandter, og de fleste vinker venligt, og de besvarer i hvert fald altid et vink fra vores side.”

Lidt om en ”hverdagshændelse”:

”På vejen hjem i går eftermiddag skete følgende lille groteske – morsomme – tragiske hændelse. Vi kørte 15 køretøjer i eskorte på østsiden af Shat Al Arab på vej mod syd fra byen Al Nashwah mod Basra. Vi kørte med ca. 50 km i timen, i eskorte. En rigtig pæn tur i øvrigt, ørken på venstre side, store palmelunde på højre side ned mod floden. På et givet sted stod der 3 børn i vejkanterne, ca. 5 m fra vejen. 3 drenge, ca. 5, 5 og 8 år. Idet vi kørte forbi dem, rettede den største af drengene et gevær mod eskorten. Det engelske køretøj lige foran os lavede en total katastrofeopbremsning så køretøjet slingrede fra side til side. Inden køretøjet holdt helt stille sprang en stor engelsk kriger ud af bilen. Han var selvfølgelig iført panser fra top til tå og med både granater og kniv i bæltet. I hånden havde han sit højteknologiske gevær, og han rettede det mod drengen og løb frem mod ham, idet han råbte højt mod drengen. Drengen (eller alle 3) stivnede fuldstændig og drengen smed straks sit gevær fra dig så det landede i sandet midt mellem ham og den engelske soldat. Soldaten standsede straks op. Det var et fuldstændig grotesk syn. På den ene side denne højteknologiske kriger, der alene kunne klare det meste af den irakiske hær, og over for ham en lille møgbeskidt, spinkel irakisk dreng med bare tæer, der stod fuldstændig stille med begge hænder over hovedet. Soldaten kiggede på geværet i sandet og opdagede først nu, hvad jeg hele tiden havde kunnet se, idet vores bil jo holdt stille lige ud for drengen. Et skide plastikgevær!! Soldaten lyste pludselig op og smilede, hvorefter han gik hen og klappede drengen lige så stille på hovedet. ”For helvede da også”, sagde jeg til kollegaen i bilen, ”han kunne lige så godt have skudt ham.” Kollegaen nikkede blot! Og det er fakta. For jer er det sikkert svært at forstå, men for en nervøs engelsk soldat, der er fuldstændig ”alert”, ja der er der ikke langt fra tanke til handling. Og det værste er, at ingen i denne sag har nogen skyld. Soldaten handlede fuldstændig korrekt og drengen – jamen han er jo bare en lille dreng, der er ude at lege. I Danmark havde vi trukket på smilebåndet – her er situationen en helt anden. Jeg er sikker på, at drengen havde en god historie at fortælle familien ved aftensbordet.”

Og endelig fremgår det af følgende lille klip, at folkene i mere end én forstand er sendt på en hed mission:

”Det er blevet efterår her. Temperaturen er faldet drastisk, således at den hver dag er mellem 35 og 40 grader og sjældent kommer over 40, så det er behageligt. Om natten lidt over 20 grader.”

Per er netop kommet retur til Danmark først i november, og han har masser at fortælle om opholdet i Irak. Oven i købet har han også et par skakanekdoter med i bagagen, men dem får vi jo nok at høre, når han gæster klubben i marts!

Frederik Poulsen lever endnu og spiller også lidt skak

Vi har ikke set så meget til Frederik i løbet af efteråret, men han dukkede trods alt frem, da der skulle spilles Løvfaldsturnering og klubbyn. Det ser også ud til, at han kommer til at spille i hvert fald nogle af holdkampene, og da han tilmed var igennem 8 runder på Tjele i weekenden 6. – 8. oktober, er formen nok slet ikke så dårlig. Frederik scorede da også både en førsteplads og en pæn portion rating ved Løvfaldsturneringen.

Vi bringer her 2 partier fra Frederiks hånd fra forårssæsonen 2006. Begge partier glimrer ved så at sige at få en ”forkert” vinder. Sådan at forstå, at den ene spiller opnår stor fordel for siden at sætte alt over styr og tabe. Den ene gang er Frederik i vinderens rolle, den anden gang i taberens.

Vi lægger ud i Göteborg, hvor Frederik lidt overraskende scorede ½ point mindre end Simon. Årsagen var nok et noget vanskeligere program, hvor Frederik fx var oppe mod turneringsvinderen Peter Vas undervejs (rating ikke mindre end 2202!). Han tabte, men da han returnerede til Danmark, mente han, at han burde have vundet. Det underbygges vist ganske udmærket af selve partiet, som følger her:

Hvid: Peter Vas, Sverige (2202)

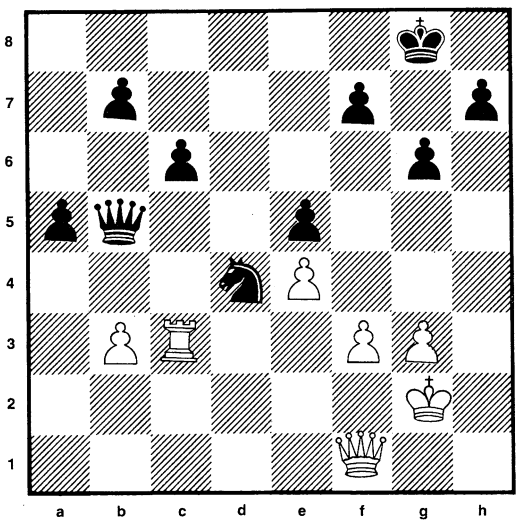
Sort: Frederik Poulsen, Skørping

Spillet primo juni 2006

1.e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Lc4 Lc5, 4. 0-0 Sf6, 5. d3 d6, 6. c3 Lg4, 7. Sbd2 0-0, 8. a4 Åbningsspillet var ikke særlig originalt, men en velkendt italiener. Nu begynder hvid at true – 9. b4 vinder en officer. 8. – a5, 9. Te1 Te8, 10. Sfl Se7, 11. Sg3 c6, 12. h3 Le6 En kendt problemstilling i denne stillingstype: opvejer den åbne linie efter Lxe6 den kendsgerning, at sort får en dobbeltbonde? Sagen finder i hvert fald ikke sin løsning i dette parti, for Peter Vas vælger lidt overraskende 13. Lg5!? Lxc4, 14. dxc4 Her var 14. Lxf6 også en overvejelse værd. Teksttrækket ser måske lidt slapt ud, men da det besværliggør et sort d6-d5 og samtidig lægger op til hvidt spil i d-linien, er det på ingen måde dårligt. 14. – Db6, 15. Dd2 Sd7?! Lidt uforsigtigt. 16. Lxe7 Txe7, 17. Sf5 Te6, 18. Tab1?! Her burde hvid gå mere voldeligt til værks mod den blottede sorte kongefløj. Fx med 18. Dg5!? Her besvares 18. – Lxf2+ jo med 19. Kh1 g6 (19. – Tg6, 20. Se7+ og i næste træk indkasseres kvaliteten med en skak), 20. Ted1 med behageligt spil. 18. – Db3 Frederik viser fortsat ingen tegn på frygt for hvad der kan ske på kongefløjen. 19. Dg5 g6, 20. Sh6+ Kg7, 21. Dh4 Meningen med dette lidt underligt udseende træk var måske oprindelig at følge op med Sg5 for at trykke kraftigt på f7. 21. – Tf6, 22. Sg4 Tf4, 23. Dh6+ Kg8, 24. Sg5 Det står nu klart, at sort har for få forsvarstropper til at passe på majestæten, og det må betegnes som lidt af et mirakel, at han overlever denne fase af partiet. 24. – Sf8, 25. g3 Txg4 Tjah, der var ikke rigtig andet. 26. hxg4 De2 Omsider er der også spil den anden vej. 27. Dh2 Dxa4, 28. b3 Da2, 29. Dg2 Dd2, 30. Sf3 Dxc3 Ikke nok med at hvids angreb er ”slået” tilbage, sort har også erobret et par udmærkede bønder. Det ser lysere ud end længe. 31. Tec1 Dd3, 32. Se1 Dd2, 33. Te2 Dg5 Så slap dronningen hjem fra sit langvarige raid. 34. Sd3 Lb6, 35. c5!? dxc5, 36. Sxc5 Lxc5, 37. Txc5 Se6 Omsider kan springeren frigøres fra dens forsvarsopgaver. 38. Te3 Dxc4 Én til! 39. f3 D:g5, 40. Td1 Td8, 41. Txd8+ Dxd8 Med 3 merbønder og udsigt til en fremragende springerbastion på d4 har Frederik vendt den dårlige stilling til noget nær en gevinst. Men... 42. De2 Db6+, 43. Kg2 Sd4, 44. Df2 Db5, 45. Df1

Frederik Poulsen

Peter Vas

Her må flere forskellige ting vinde forholdsvis enkelt – fx det simple 45 . – Dxf1+, og sorte konge hjælper senere til med avancement på dronningefløjen. Efter lang tids godt spil finder Frederik imidlertid et frygteligt træk frem: 45 . – c5?? Herefter går sorte gode bondeformation i opløsning. 46. Dxb5 Sxb5, 47. Txc5 Uha, pludselig står alt næsten i slag. Resten af partiet blev nu spillet i lyntempo, og trækkerne er gået tabt. Men som kan se af slutstillingen, er den sorte stilling med ét blevet nærmest umulig at spille, og partiet endte da også med et ufortjent sort nederlag. På én gang et godt parti og skak, når det er værst!

1 – 0

Noter: HA

Lykken kan dog gå i modsat retning. Det blev man vidner til i et holdkampparti.

Hvid: Peter Madsen, Aalborg

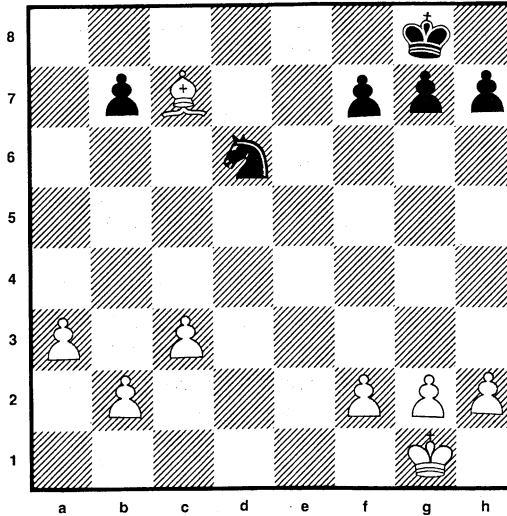
Sort: Frederik Poulsen, Skørping

Spillet d. 09.01.06

1. e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Lc4 Lc5, 4. 0-0 d6, 5. d3 Sf6, 6. Le3 Her vil Peter gerne påtage sig dobbeltbonden og f-linien, men Frederik undviger. 6. – Lb6, 7. c3 Le6, 8. Lb3 Lige for lige. 8. – d5, 9. exd5 Lxd5, 10. Sbd2 0-0, 11. Lxd5 Dxd5, 12. Sb3 Tfd8 Sort er kommet godt ud af åbningen og tilraner sig nu initiativet. 13. d4 exd4 Her optræder 13. – Sg4!? som en interessant mulighed. 14. Sbx4 Sxd4, 15. Lxd4 Db5, 16. Dc2 Klarer paragrafferne for hvid. 16. – Dc6, 17. Tad1 Sort truede med at slå igennem på d4. 17. – Td6, 18. Se5 De4, 19. Dxe4 Sxe4, 20. Sc4 Te6, 21. Sxb6 axb6, 22. a3 Td8? Overser helt hvids svar. 23. Lxb6! Txd1, 24. Txd1 Td6, 25. Txd6 Sxd6!?, 26. Lxc7

Frederik Poulsen

Peter Madsen

Her kan de fleste jagttagere vist godt blive enige om, at sort skal kæmpe særdeles hårdnakket for remisen. Det gør Frederik udmærket i det følgende – så godt, at han får større ambitioner! 26. – Sc4, 27. b4 Sxa3, 28. f4 Kongen skal med. 28. – f6! Det skal kollegaen også, og samtidig vinder sort nu et træk pga. truslen 29. – Sb5! 29. Lb6 Kf7, 30. Kf2 Ke6, 31. Ld4 b5 Nu har sort fuldstændig standset den hvide fremrykning på dronningfløjen. 32. g4 g6, 33. Kf3 f5! Så er alle sorte bønder på hvide felter og dermed fri for løberens chikanerier. 34. h3 Sc4, 35. Kg3 Sd6, 36. h4 Sc4, 37. h5 Sd6, 38. hxg6 hxg6, 39. Le5 Sc4, 40. Ld4 Sd6, 41. Kf3 Sc4, 42. Kg3 Sd6, 43. Lh8 Heromkring kunne hvid jo nok have fået en remis, hvis han havde tilbudt det. Men han vil vinde på merbonden... 43. – Sc4, 44. Kh4 Se3! Det er vigtigt, at hvids konge ikke smutter fremad via g5. 45. g5?? Hvid vælger helt fejlagtigt at lukke kongefløjen, hvorefter aktionen derovre må siges at være mislykket. Oven i købet tager kongens tilbagetog al for lang tid. På 45. Kg5!? skal sort ikke svare 45. – fxg4? pga. 46. Ld4! med fortsatte gevinstmuligheder. 45. – Sxg4, 46. Kxg6 Se3 er dog OK for sort. Hvis hvids konge siden går væk fra truslen mod f5, går sorts konge i to træk til e4 med endnu bedre stilling. 45. – Kd5, 46. Kg3 Kc4, 47. Kf3 Sd5, 48. Le5 Sxc3 Endelig! Hvids løber er af ringe værdi, og sort står nu til gevinst. 49. Ke3 Sd5+, 50. Kd2 Sxb4, 51. Ld6 Sd5, 52. Le5 b4, 53. Kc2 b3+, 54. Kb2 Sb4, 55. Ld6 Sd3+, 56. Kb1 Kd4, 57. Le7 Ke3, 58. Ld6 Sxf4, 59. Kb2 Sh3, 60. Le7 f4, 61. Kxb3 f3, 62. Kc3 f2, 63. Le5+ Kf4, 64. Lxf2 Sxf2 Jeg havde ikke været ved brættet siden diagramstillingen på foregående side, og det var virkelig vanskeligt at forestille sig, hvad der var sket i mellemtiden, og hvordan billedet var vendt totalt. Nu ved læserne det! Vi tager lige de sidste træk: 65. Kd2 Kxg5, 66. Ke2 Sh3, 67. Kf3 Kh4, 68. Kg2 Sf4+, 69. Kg1 g5, 70. Kh2 g4, 71. Kg1 Kg3, 72. Kh1 Kf2, 73. Kh2 g3+, og bonden stiler mod mat. Hvid opgav her. En flot forsvars-/angrebspræstation af Frederik i slutfasen, men det bliver nok ikke alle rådne slutspil, han kan redde i land på lignende vis!

0-1

Noter: HA

Juniorhold-DM

Fredag den 6. oktober drog jeg sammen med Emil, Sune, Kasper og Bjarne Sønderstrup af sted mod Tjele Efterskole for at spille på 7. hovedkreds' juniorhold. Dog var sidstnævnte blot chauffør. Ved ankomsten blev vi som sædvanlig indlogeret i elevernes værelser.

Lørdag startede runderne, og jeg var overraskende sat på 4. bræt, hvilket var en lidt for høj placering, og dette afspejlede tydeligt turneringens udbytte fra min side. 4 remiser ud af 8 runder blev det til, og med modstandere, der gennemsnitligt havde 1700 i rating, var det vel omtrent som forventet.

Lørdag aften stod valget mellem lynskak og landskamp. Da Emil og jeg var lidt trætte efter dagens kampe, valgte vi at overvære landskampen, hvilket må siges at være den dårligste i lang tid (den omtalte kamp var Danmarks "imponerende" 0-0 på hjemmebane mod Nordirland, red.).

Naturligvis var der ikke mange, der var mødt op til landskampen, da de fleste mildest talt ikke var skaktrætte – selv efter en dag proppet med runder. Til gengæld kunne Emil og jeg stå meget tidligt op næste morgen, hvilket specielt var en irritation for holdets deltagere fra Jetsmark. Dette morede Emil og jeg os meget over...

Samlet set en god turnering, der måske blev en anelse tør, da der ikke rigtig var planlagt andet fælles end lynskak og landskamp.

Frederik Poulsen

Redaktionel tilføjelse:

6. hovedkreds, som oprådte med et superhold, som omfattede 7 mesterspillere (af 8), vandt sikkert turneringen. 7. hovedkreds var faktisk lavest ratet af samtlige 9 mandskaber, men det lykkedes også i år at overgå de matematiske forventninger, idet holdet nåede op på en smuk sjetteplads, hvilket i høj grad var tilfredsstillende. Holdets bedste scorer stod de to nederste brætter for. Det var Lasse Luther med 5½ og Louise Højen med 6 points. Begge fra Jetsmark.

Meget magert DM

DM 2006 blev som bekendt afholdt i Aalborg. Det skete i meget smukke rammer på Hotel Hvide Hus. Vinder af DM blev Sune Berg Hansen.

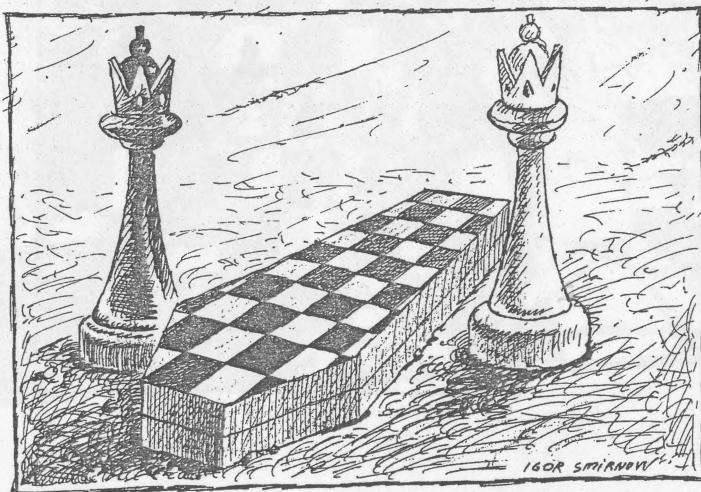
I betragtning af den gunstige placering burde Skørping egentlig have leveret en del spillere til Mester- og basisgrupperne, men det blev absolut ikke tilfældet. Tidspunktet – påsken – passer måske ikke godt til vore medlemmer, så blot 2 af klubbens spillere legede med. Men det var til gengæld to af de stærkeste, Niels Chr. Davidsen og Regnar Simonsen. De skulle oven i købet spille i samme gruppe, en 5 runders Mesterklasse med 12 deltagere.

Det er overraskende lidt, vi har hørt i klubben om denne turnering; blandt andet har ingen af d'herre villet skrive selv den mindste notits til klubbladet herom. Det må vist skyldes resultaterne, som den ledende redaktør har måttet fremskaffe på anden vis. Niels Chr. gjorde det nogenlunde ved at lave 2½ points ud af 5 mulige, hvilket rakte til en midterplacering. Regnar måtte derimod nøjes med to halve, hvilket fik den konsekvens, at han besatte jumbopladsen blandt de 12 deltagere. Undervejs mødte vore to "helte" hinanden, hvilket resulterede i en stormesterremis på ca. 10 træk. Vi har erfaret, at det var morgenen derpå efter en solid påskefrokost for Niels Christians vedkommende, og han var selv stærkt i tvivl om, hvorvidt han i givet fald ville kunne have holdt sig vågen i fx 20 træk. Men et halvt point var succes for Regnar.

Stævnet var en stor succes, selv om gladiatorprincippet i Mesterklassen (der spilles nye partier, indtil der findes en taber og en vinder) åbenbart var så hårdt for de implicerede, at de har bedt om et andet system til næste år. Derimod er i øjeblikket meget, der tyder på, at Aalborg igen bliver vært i 2007. Skulle Skørping så ikke stille med et lidt større kontingent, der muligvis også kan score lidt bedre?

HA

SMIRNOW IGOR (USSR)

Futuristisk skak

Niels Chr. er andetsteds i bladet blevet skoset ikke så lidt for at have ligget på den lade side med hensyn til bidrag til dette nummer af klubbladet. Sikkert af samme grund dukkede han op på redaktionen dagen før udgivelsen med et parti, han mente skulle med i bladet. Det kunne være af interesse for en større kreds, bekendtgjorde han.

Det viste sig faktisk at være et parti ud over det sædvanlige. "Futuristisk" er måske ikke den rigtige betegnelse, men der er noget helt uvirkeligt over følgende parti, som blev spillet i Aalborg Klubturnering:

Hvid: Niels Chr. Davidsen, Skørping

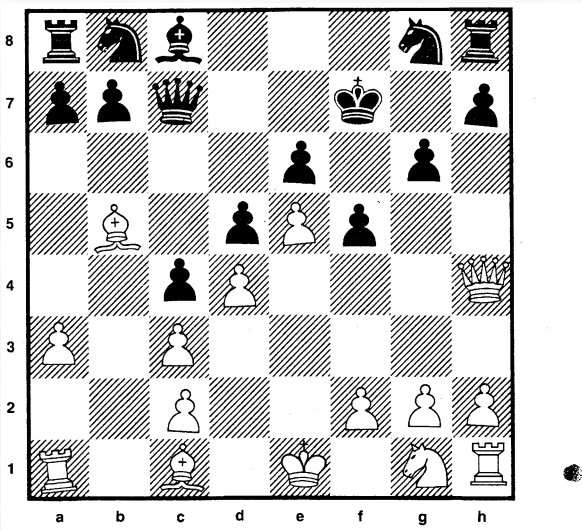
Sort: Jørn Bach Hansen, Aalborg

Spillet d. 07.11.06

1. e4 e6, 2. d4 d5, 3. Sc3 Lb4, 4. e5 c5, 5. a3 Lxc3, 6. bxc3 Dc7, 7. Dg4 De to har spillet denne variant af fransk et utal af gange, så begge er godt forberedt. Fra gang til gang præsenteres nyheder, og allerede her vælger Jørn Bach at afvige fra det gode, gamle 7. – Se7, 8. Dxc7 Tg8, 9. Dxc7 osv., som de har afprøvet med vekslende held ved talrige lejligheder. 7. – f5!?, 8. Lb5?!+ Teorien påstår, at det moderne 7. – f5!? bør besvares med 8. Dg3. 8. – Kf7!?! Ser underligt ud, men trækket indeholder en pointe. 9. Dh5+ g6, 10. Dh4 Tilsyneladende har hvid opnået stor fordel, for hvordan skal sort få gang i kongefløjen? 10. – c4! Hovsa, dette lille træk havde hvid ikke overvejet konsekvenserne af. Men den frygtelige sandhed er, at løberen på b5 nu går tabt, da den ikke kan retirere på nogen måde og før eller siden snupes af den sorte dronning eller af bondefremstødene a7-a6 fulgt af b7-b5.

Jørn Bach Hansen

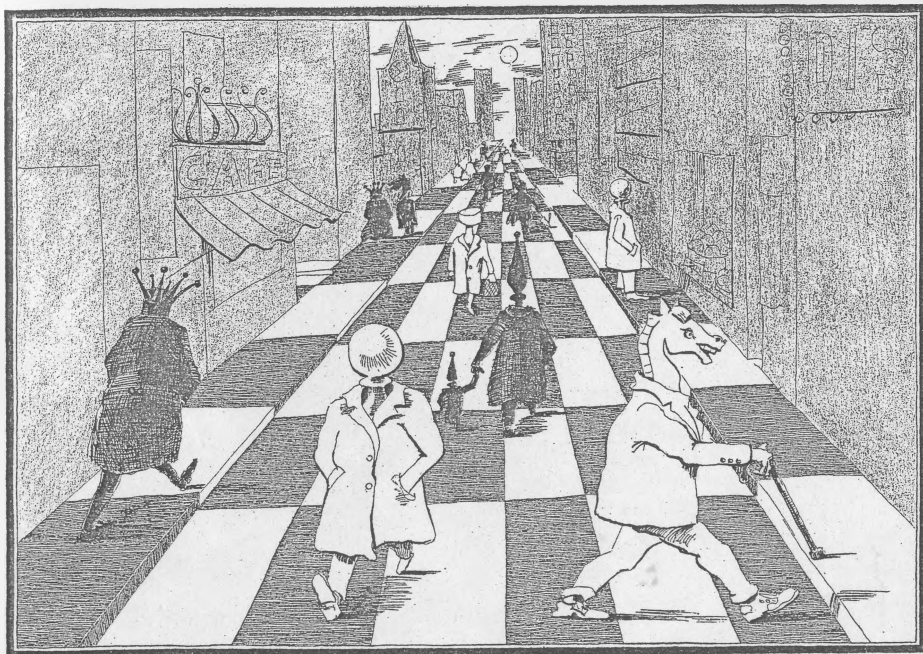
Niels Chr. Davidsen

Niels Chr. måtte derfor i boksen på dette tidspunkt, mens flere og flere tilskuere dukkede op for at lide med denne uforsigtige hvidspiller fra bondelandet, som allerede smed en officer væk inden for den første halve snes træk. Det lykkedes imidlertid at finde et overraskende stærkt træk, nemlig **11. Lg5!!** Umiddelbart ser det ikke ud til at redde noget som helst, så Jørn Bach fortsatte med det planlagte **11. – Da5 11. – h6??** dur slet ikke pga. **12. Ld8 g5, 13. Dh5+.** **12. Kd2!** Skakken på c3 kan hvid ikke tåle. I denne stilling kan sort forbløffende nok ikke finde et træk, som giver fordel. Nogle af tilskuerne foreslog **12. – h6**, men det besvares med **13. Lf6 Th7, 14. Sf3!**, og nu truer en ødelæggende springerskak på g5. Derfor spillede sort **12. – Dxb5, 13. Lf6** Ideen bag hvids **11. træk 13. – Sxf6, 14. Dxf6+ Kg8, 15. Dd8+ Kf7, 16. Df6+** og remis ved evig skak. Et forunderligt parti!

½ - ½

Noter: NCD/HA

ma	13.11	Jetsmark 2 – Skørping 1 Skørping 2 – Aars 2 Skørping 4 – Skørping 5
ti	14.11	Aalborg 6 – Skørping 3
lø	18.11	Junior Grand Prix i Aars
ma	20.11	Pokalturneringen, 1. runde
ma	27.11	Pokalturneringen, 2. runde og ”Rødvinsturnering”
lø	02.12	Juleturnering i Aabybro
ma	04.12	Skørping 1 – Nibe Nibe 2 – Skørping 2 Skørping 3 – Vejgård 2 Mariagerfjord 3 – Skørping 4 Skørping 5 – Terndrup 2
lø	09.12	Junior Grand Prix i Jetsmark
ma	11.12	Pokalturneringen, 3. runde og ”Rødvinsturnering”
ma	18.12	Gamblerskak med gløgg og æbleskiver
to	28.12	Julefrokost

REDAKTION:

Redaktør, aktiv:	Hans Andersen	tel. 98 33 74 05 / 29 62 77 17 e-mail: hansbael@tiscali.dk
Redaktører, passive:	Niels Chr. Davidsen Steffen S. Nielsen	
Reporter, indenrigs:	Frederik Poulsen	
Reporter, udenrigs:	Per Andreasen	

Næste nummer udkommer i forbindelse med julefrokosten d. 28. december. Indlæg modtages i øjeblikket med særlig stor interesse!